तवापि कुब्जे दास्योऽन्याः सर्वाभरणभूषिताः ।
पादौ परिचरिष्यन्ति यथैव मम भाविनि ॥५०॥
एवं प्रशस्ता कैकेय्या कुब्जा भूयोऽब्रवीदिदं ।
शयानां शयने देवीं कैकेयीं त्वरयन्त्युत ॥५१॥
गतोदके सेतुबन्धो न कल्याणि प्रशस्यते ।
उत्तिष्ठ कुरु कल्याणं राजानं परिमोहय ॥५२॥
तथेत्यथ प्रतिज्ञाय मन्थरावचनात् तदा ।
भरतस्याभिषेकाय कैकेयी कृतनिश्चया ॥५३॥
महार्हमणिरत्नाढ्यं मुक्ताहारं वराङ्गना ।
अवमुच्य तथान्यानि सर्वाण्याभरणानि सा ॥५४॥
भृशं विभेदिता देवी तया मन्थरया तदा ।
क्रोधागारं प्रविश्यैका सौभाग्यबलदर्पिता ॥५५॥
तप्तहेमोपमतनुः कुब्जावाक्यवशानुगा ।
संविश्य भूमौ कैकेयी मन्थरामिदमब्रवीत् ॥५६॥
इह वा मां मृतां कुब्जे भर्तुराविदयिष्यसि ।
वनं वा राघवे याते भरतः प्राप्स्यति श्रियं ॥५७॥
न धनानि न वस्त्राणि नालंकारान् न भोजनं ।
आसेविष्ये ह्यहं तावद्यावद्रामो वनं व्रजेत् ॥५८॥
इतीदमुक्त्वा वचनं सुदारुणं
निधाय सर्वाभरणानि भाविनी ।

Digitized by Google